

DOcuMeNtare vs. otevizare

- O definiție pe bază de exemple și contraexemple -

Ați urmărit vreo emisiune (a fostei) OTV? Atunci ați observat imediat că, în general, specificul unei asemenea emisiuni e lipsa documentării și, pe această „fundatie”, desfășurarea „de senzație”. Subiectele preferate fiind: pușcăria, interlopia, „fetele de pe (lângă) centură”, politichia de scandal, moartea, „scandalul cu orice preț”, DD eliberator al poporului, de multe ori prin acțiunea „apartamentul în direct” etc. La antipodul a ceea ce numim **documentarea de calitate: o informare pragmatică, coerentă și la obiect, într-o formă concisă și expresivă (lapidară)**. De-cultivarea cronică a acesteia în România e o deficiență fundamentală, cu implicații cronice în toate domeniile și la toate nivelurile. Fără a trata această „boală” nu avem șanse să ne revenim.

Ne dăm seama că un mare câștig al parcurgerii unui doctorat e conștientizarea și deprinderea respectului pentru surse, cu citarea corespunzătoare (dacă avem pretenția că nu plagiem), cu documentarea absolut necesară – cel puțin asupra „stării la zi” („the state of the art”). Urmează un exemplu concret de documentare: recent, ne-a fost rușine că, deși nu avem nicio rezervă în a crede în cauza restaurării monarhiei în România, nu citisem documentele oficiale ale Familiei Regale – foarte ușor de găsit la adresa <http://www.familiaregala.ro/ro/activitati-curente/acte-si-documente-oficiale/norme-fundamentale-ale-familiei-regale-a-romaniei/> . Câteva aspecte care limpezesc subiecte care țin aiurea capul de afiș al unor „perpetue” discuții – vom comenta:

În ce privește **STATUTUL Principelui Radu** în Casa Regală, în anexa 2, la punctul 3). Regele a hotărât: „*Acord sotului Principesei Margareta, Principelui Radu, titlul de "Principe al Romaniei" si calificativul de "Alteta Regala". Iau aceasta hotarare pentru meritele lui in Familie si PENTRU A-L AJUTA SA-SI DUCA MAI DEPARTE ANGAJAMENTELE VIITOARE PENTRU DEZVOLTAREA ROMANEASCA, pe care le apreciez mult. Titlul si calificativul sunt acordate numai ad personam si, prin urmare, nu sunt transmisibile. Principele Radu ramane MEMBRU NON-DINASTIC al Casei Regale a Romaniei.*” În Capitolul I („Casa Regală a României”), la Articolul 1 („Caracteristici și membri”), la punctul 7). aflăm mai multe: „*Consortul unei femei Sef a Casei Regale nu va avea, de drept, vreun rang, privilegiu sau titlu, dar acestea vor fi primite, AD PERSONAM, prin decizia Sefului Casei Regale a Romaniei*”... cazul Principelui Radu, dacă **Principesa Margareta** va deveni Șef a Casei Regale. Ordinea succesiunii la tron fiind Principesa Margareta, Principesa Elena și, apoi, **Principele Nicolae** - după cum decurg lucrurile, prin implicarea cât se poate de concretă a Acestuia în țară, Principesa Elena îi va ceda

DOcuMeNtare vs. otevizare

- O definiție pe bază de exemple și contraexemple -

rândul la succesiune fiului său: Principele Nicolae. Acesta e viitorul monarhiei române, nu altul. Chiar dacă aceste acte se află la vedere din anul 2007, „surprinzător”, însuși președintele statului își dorește a se „*termina odată și cu povestea «Dar mai bună e monarhia, că uite noi, Casa Regală, ba cu Dudu», s-ar închide odată subiectul acesta prin opțiunea poporului sau s-ar spune «Da, domnule, îl vrem pe Duda rege». De ce nu? Dau un exemplu.»* (vezi http://www.realitatea.net/basescu-eu-si-pdl-nu-ne-vom-mai-intalni-in-viata-asta_1202333.html) Exemplul e ca nuca în perete, cam de la cârciumă, nedocumentat, nesincer, răutăcios și cam atât. Nu prea poți sta la discuție în aceste condiții. Dar fiind vorba de o poziție publică – **în vârful statului se pare că avem un vârf al otevismului** –, e cazul să îi răspundem public: domnule președinte, rușine mare! **Mergeți la acte**, măcar din respect pentru funcția pe care o ocupați!

Tot privitor la succesiunea Șefului Casei Regale, în același articol 1, la punctul 10) se specifică: „*Nicio persoana nascuta in principal ca membru al unei Case Regale sau Princiare straine nu poate intra in Linia de Succesiune a Casei Regale a Romaniei si nu se poate bucura de vreun alt privilegiu dinastic, fara exceptie.*” Nu știau cei care făceau vâlvă în legătură cu o „inspirată” venire pe tronul României a Prințului Charles? Nu știa Liviu Mihaiu, altfel „având toată gama de răspunsuri, pentru orice republican” – vezi emisiunea <http://www.tvrplus.ro/editie-ora-regelui-101901>, minutul 29:12 – , între altele, absolvent de facultate tehnică (de electrotehnică)? Nu am găsit sursa, dar se spune că, întrebat dacă ar putea veni pe tronul României, însuși Prințul Charles a replicat: „o glumă, nu?!”. Nu dezvoltăm despre Prințul Paul, despre perfidia „susținerii” monarhiei prin **gargară** încețoșătoare – vezi cazul ANRM, al unor „vocali” din PNL, al „parlamentarului PSD Ninel Peia” = adevărat refren la finalul discursurilor goale, e.g. <http://youtu.be/wLeOIJQMSqU>, omul fiind, de altfel, și ! jurist... nu numai că nu mișcă, dar caută să compromită cauza. Măcar OTV-ul și președintele au documentat strălucit un concept cheie: **otevismul** ☺. **Gargara, adesea însoțind otevizarea**, fiind alt versant, chiar mai înșelător al **populismului**, (dar și **boicotării**), va urma un articol „Documentare pragmatică vs. gargară”.

Știm din proprie experiență că documentarea de calitate / „**matematică**” (e gravă absența spiritului matematicii din viața publică – ne înecăm în „umanioare”?) / „**pragmatică**” / „**constructivă**” nu e populară, cere **muncă**. Trecerea de la tocșou la ea pare unora inumană. Însă doar documentându-ne avem șansa să ne recuperăm. **Altfel, tocșul va fi din ce în ce mai otevist, mai gargarist, mai istericos, mai plicticos, mai searbăd.** „Despre” dragoste îi lăsăm pe charismatici să vorbească... nu e locul. Spunem cu toată mintea și inima: Dacă documentare decalitate e, nimic nu e, ba chiar „e înapoi”. Documentare ar fi o bază principială corectă a faptelor într-o trăinicie, care, la rândul lor, numai ele, fac o ispravă consistentă din documentare.

